

Ikt. sz.: KOB-41/12-2/2018.

KOB-6/2018. sz. ülés
(KOB-6/2018-2022. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális bizottságának**
2018. szeptember 25-én, kedden, 10 óra 30 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	4
Az ülés résztvevői	5
Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása	6
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:	6
<i>A magyarországi iskolai szegregáció felméréséről szóló H/594. számú határozati javaslat</i>	
<i>(Szabó Szabolcs (LMP) képviselő önálló indítványa)</i>	<i>6</i>
<i>Szabó Szabolcs szóbeli kiegészítése</i>	<i>6</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>6</i>
<i>Szabó Szabolcs zárszava</i>	<i>12</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>12</i>
<i>A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló T/677. számú törvényjavaslat</i>	
<i>(Szabó Szabolcs (LMP) képviselő önálló indítványa)</i>	<i>12</i>
<i>Szabó Szabolcs szóbeli kiegészítése</i>	<i>13</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>13</i>
<i>Szabó Szabolcs zárszava</i>	<i>14</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>14</i>
<i>A tanári iskolai gyakorlat megkezdésének könnyítéséről szóló H/877. számú határozati javaslat</i>	
<i>(Farkas Gergely, dr. Brenner Koloman (Jobbik) képviselők önálló indítványa)</i>	<i>15</i>
<i>Farkas Gergely szóbeli kiegészítése</i>	<i>15</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>16</i>
<i>Farkas Gergely zárszava</i>	<i>17</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>18</i>
<i>A pirotechnikai termékek sporteseményeken történő használatáról szóló H/1083. számú határozati javaslat</i>	
<i>(Szilágyi György, Farkas Gergely (Jobbik) képviselők önálló indítványa)</i>	<i>18</i>
<i>Szilágyi György szóbeli kiegészítése</i>	<i>18</i>
<i>Hozzászólások</i>	<i>20</i>
<i>Szilágyi György zárszava</i>	<i>22</i>
<i>Határozathozatal</i>	<i>24</i>
<i>A demokrácia helyreállítása érdekében a Lex CEU eltörléséről szóló T/1496. számú törvényjavaslat</i>	
<i>(Dr. Tóth Bertalan, Bangóné Borbély Ildikó (MSZP), Burány Sándor (Párbeszéd), dr. Gurmai Zita, dr. Harangozó Tamás, dr. Hiller István (MSZP), dr. Mellár Tamás (Párbeszéd), dr. Molnár Zsolt, dr. Varga</i>	

<i>László, Hiszékeny Dezső (MSZP), Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd), Korózs Lajos, Kunhalmi Ágnes, Mesterházy Attila, Molnár Gyula, Szabó Sándor (MSZP), Szabó Tímea (Párbeszéd), Tordai Bence (Párbeszéd), Tóbiás József, Tóth Csaba (MSZP) képviselők indítványa</i>	24
<i>Dr. Hiller István szóbeli kiegészítése</i>	24
<i>Hozzászólások</i>	26
<i>Dr. Hiller István zárszava</i>	29
<i>Határozathozatal</i>	29
<i>Egyebek</i>	30
<i>Az ülés berekesztése</i>	31

Napirendi javaslat

1. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:
  - a) A magyarországi iskolai szegregáció felméréséről szóló határozati javaslat (H/594. szám)
(Szabó Szabolcs (LMP) képviselő önálló indítványa)
  - b) A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/677. szám)
(Szabó Szabolcs (LMP) képviselő önálló indítványa)
  - c) A tanári iskolai gyakorlat megkezdésének könnyítéséről szóló határozati javaslat (H/877. szám)
(Farkas Gergely, dr. Brenner Koloman (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
  - d) A pirotechnikai termékek sporteseményeken történő használatáról szóló határozati javaslat (H/1083. szám)
(Szilágyi György, Farkas Gergely (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
  - e) A demokrácia helyreállítása érdekében a Lex CEU eltörléséről szóló törvényjavaslat (T/1496. szám)
(Dr. Tóth Bertalan, Bangóné Borbély Ildikó (MSZP), Burány Sándor (Párbeszéd), dr. Gurmai Zita, dr. Harangozó Tamás, dr. Hiller István (MSZP), dr. Mellár Tamás (Párbeszéd), dr. Molnár Zsolt, dr. Varga László, Hiszékeny Dezső (MSZP), Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd), Korózs Lajos, Kunhalmi Ágnes, Mesterházy Attila, Molnár Gyula, Szabó Sándor (MSZP), Szabó Tímea (Párbeszéd), Tordai Bence (Párbeszéd), Tóbiás József, Tóth Csaba (MSZP) képviselők indítványa)
2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Pósán László (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Hoppál Péter (Fidesz), a bizottság alelnöke
L. Simon László (Fidesz), a bizottság alelnöke
Simon Róbert Balázs (Fidesz), a bizottság alelnöke
Ander Balázs (Jobbik), a bizottság alelnöke
Kunhalmi Ágnes (MSZP), a bizottság alelnöke
Nagy Csaba (Fidesz)
Dr. Vinnai Győző (Fidesz)
Farkas Gergely (Jobbik)
Dr. Hiller István (MSZP)
Gréczy Zsolt (DK)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Kállai Mária (Fidesz) Nagy Csabának (Fidesz)
Simon Róbert Balázs (Fidesz) távozása után dr. Pósán
Lászlónak (Fidesz)
Dunai Mónika (Fidesz) dr. Hoppál Péternek (Fidesz)
Földi László (KDNP) dr. Vinnai Győzőnek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Takács Gabriella bizottsági főmunkatárs
Gyevánné Zweig Zsuzsanna ügyintéző-titkár

Meghívottak

Hozzászólók

Szabó Szabolcs (LMP)
Szilágyi György (Jobbik)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 30 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirendi javaslat elfogadása

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Köszöntöm a megjelent képviselőket, vendégeket! A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy határozatképesek vagyunk.

A mostani napirendi javaslatot mindenki megkapta, úgyhogy ezzel kapcsolatban kell döntenünk. Aki egyetért a kiküldött napirenddel, kérem, kézfelemeléssel jelezze. (Szavazás.) 10 igen. Aki nem ért egyet? (Szavazás.) Aki tartózkodott? (Szavazás.) 2 tartózkodás mellett a napirendet elfogadtuk. Köszönöm szépen.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:

A magyarországi iskolai szegregáció felméréséről szóló H/594. számú határozati javaslat (Szabó Szabolcs (LMP) képviselő önálló indítványa)

Soron következik tehát a döntés képviselői önálló indítványok tárgysorozatba-vételéről. Az első tárgysorozatba-vételi javaslat Szabó Szabolcs képviselő H/594. számon benyújtott önálló indítványa. Nem tudom, a képviselő úr kíván-e néhány szót előtte mondani. (Szabó Szabolcs jelzésére:) Tessék parancsolni!

Szabó Szabolcs szóbeli kiegészítése

SZABÓ SZABOLCS (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen. Tényleg csak pár szóban, aki elolvasta, az láthatta, hogy miről szól a javaslat. Többször volt már itt a bizottság előtt ilyen javaslat. Ennek az aktualitását az adja, hogy egyébként a Fővárosi Törvényszék idén tavasszal hozott egy olyan döntést, egy elsőfokú ítéletet, amelyben már megint azt állapította meg, hogy 29 iskola esetében szegregáció folyik, és az intézményekkel szemben különböző feladatokat határoz meg, deszegregációs tervet kell nekik készíteni, és a többi, és a többi, és ha ezt nem teljesítik, akkor elvileg 13 intézménynél nem indulhatna oktatás - ez egy elsőfokú ítélet volt, amit a kormány megfellebbezett, úgyhogy megy tovább másod- és harmadfokon. Ez megint rávilágít arra a problémára, hogy foglalkozni kellene az iskolai szegregációval, és ennek az első lépése lenne, hogy egy bő tíz év után érdemes lenne újra készíteni egy olyan kutatást, amely kifejezetten az iskolai szegregációval foglalkozik; a 2000-es években volt ilyen, azóta friss anyag erről nem áll rendelkezésünkre. Erről szól ez a határozati javaslat, hogy a kormányt szólítsa fel, hogy készíttessen ilyen tervet jövő nyárig. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e valaki hozzászólni? (Jelzésre:) Nagy Csaba képviselő úr, majd utána Ander Balázs! Parancsoljon, képviselő úr!

Hozzászólások

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én is elolvastam magát az előterjesztést, a képviselő úrnak a beadványát, és meg kell hogy mondjam, hogy nyilván egy nagyon fontos és komoly témáról van szó, és amikor az általános indoklást elolvastam - és nyilván az ember

politikusként keresi azokat a fogódzókat, azokat az érveket, amelyek alapján esetleg tud támogatni egy beadványt, vagy tud róla érdemben vitatkozni -, abban ön leírta azt, hogy a kormány legalábbis szavakban próbál sok mindent megtenni, vagy kevésbé sok mindent az ön nézőpontja szempontjából, a szegregáció felszámolása érdekében. Amikor én ezt elolvastam, akkor itt a kollégákkal beszélünk, és nyilván az ember igyekszik utánanézni annak, hogy az az érzés, amit vidéken tapasztal, hogy milyen kormányzati döntések, milyen kormányzati támogatások indultak el az elmúlt időszakban e témakörben, akkor mit is tett a saját kormánya vagy az a politikai közösség, amelyhez tartozik, akkor én azt látom, hogy folyamatosan és egyre-másra épülő döntési mechanizmusokban lehet látni azt, hogy a kormány igenis nem csak szavak vonatkozásában tesz a szegregáció ellen.

Fel tudnám idézni azt a három kormányhatározatot, amely 2015-ben és '11-ben megszületett a nemzeti társadalmi felzárkóztatási stratégia intézkedési terveiben, vagy például a végzettség nélküli iskolaelhagyás elleni középtávú stratégia cselekvési programja vonatkozásában, de hogy még két olyan példát mondjak, amely a gyakorlati megvalósulást jelenti, én nagyon nagy jelentőségűnek és fontosnak tartom, hogy 2017-ben életbe lépett az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló törvény módosítása, illetve amit példaként szeretnék felhozni, és ami miatt én nem támogatom az ön beadványát, az az, hogy az emberi erőforrások program keretén belül, az EFOP keretén belül éppen egy olyan program indult el és folyik, amely úgy 300 iskolai feladatellátási helyre terjed ki, tehát igenis konkrét lépések történtek ezekben a kérdéskörökben. Nyilván az az elmozdulás, amit mi itt fogunk tapasztalni, az a programok végrehajtása után érhető tetten, de ezen kívül számos olyan program van, amely helyi iskolai szinten, helyi önkormányzati szinten elérhető az egyes intézményeknek, például amit a kormányhivatalok csinálnak mondjuk Baranya megyében e tekintetben.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy nem helyénvaló most ennek a politikai akciónak az elindítása, most a csendes munkáról van szó. Itt meg kell várni, hogy ezek az eredmények beérjenek, és meg kell várni azt, hogy azok a szakemberek, akik országosan, helyi szinteken, a falvakban, a városokban e tekintetben az összes szakmai tevékenységüket maximálisan kibontva megpróbálnak előrelépést hozni az országban, azok milyen eredményt érnek el. Én ebben kérném inkább az önök támogatását, mert itt túl azon, hogy a kormány pénzügyi és emberi erőforrásokat rak azokra a helyekre, ahol szükségét érzi ennek, szükséges lenne ennek a programnak egy társadalmi szintű támogatása is, és itt, azt gondolom, az ellenzékre is szükség lenne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ander képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottsági Tagok! Kedves Képviselőtársam! Szabó Szabolccsal én abban teljes mértékben egyet tudok érteni, hogy a cigányügy, a cigány-magyar együttélés a XXI. század egyik legfontosabb kérdése ebben az országban. Aztán azt is mondom, hogy a cigányügyről a lehető legtöbbször, a legőszintébben és a legszélesebb körben igenis beszélünk kell, hogy előremozdulást tudjunk elérni. Az meg viszont egy másik igazság, hogy ez a téma teljesen át van politizálva, ideológiáknak a csataterévé tették, holott azt nagyon el kellene kerülnünk. Együtt voltunk ott Kaposváron azon a

kerekasztal-beszélgetésen, amikor éppen a Pécsi Utcai Iskola esetéről volt szó, jellemző módon ott is úgy, hogy az érintetteket teljesen kihagyták a dologból, azok a cigány szülők, azok a cigány diákok tulajdonképpen nem is nyilatkozhattak arról, hogy mit akarnak, megmondták helyettük a liberális megmondóemberek.

Érzek némi veszélyt ebben az egész kérdésben, nevezetesen hogy nem a kormányra hullik majd vissza mondjuk akkor a szegregációnak a kimutatása, hanem a többségi társadalomra, Magyarországra, a magyar nemzetre, és hogyha szegregációról beszélünk - biztos, hogy van ilyen is, tehát félreértés ne legyen, nem azt mondom, hogy nincsen adott esetben, de hogyha szegregációról beszélünk -, akkor igenis arról is beszélni kell, hogyha nem csak a probléma felszínét akarjuk kapargatni, hogy döbbenetesen súlyos spontán szegregációs folyamatok is zajlanak ebben az országban. Hogyha tehát Járóka Livia azt mondja, hogy a hatéves korosztálynak az egyharmada cigány származású, akkor ezt egy kicsit tovább kell gondolnunk, és mindjárt látni fogjuk, hogy egész iskolák vagy egész települések, járások válnak spontán módon cigány többségűvé Magyarországon. Ebben az esetben akkor – én képviselőtársamat kérdezem - mi a helyzet, mi lesz a megoldás? Mert hogyha ezt a két dolgot összemossuk, és rendszerint azt tapasztaljuk, hogy össze szokták ezeket mosni, akkor megint csak az lesz, hogy a többségi társadalom micsoda kirekesztő, mennyire elzárkózik a romáktól, és a többi, és a többi, a szokásos mantrák.

Papp Z. Attilának a kutatásait említeném, ő az MTA Társadalomtudományi Kutatóintézetének a vezetője, aki már évekkkel ezelőtt kimutatta, hogy mintegy 300 cigány többségű iskola van Magyarországon - 300! -, és ezeknek a száma nőni fog. Hogyha tehát Északkelet-Magyarországon mintegy 250 olyan településsel találkozhatunk, ahol a cigányságnak az aránya meghaladta az egyharmadot, akkor ebből is látni kell, hogy az ott tanuló gyerekek körében többségbe kerültek, tehát azok az iskolák, amelyek ott működnek, spontán módon szegregálódtak.

Hogyha ezekre a kérdésekre nem találunk választ, és ezekkel nem foglalkozunk a lehető legőszintébben, akkor mi egy ilyen határozati javaslatot nem tudunk támogatni, pedig nagyon jó lenne foglalkozni a hazai cigányság ügyével, az együttélés kérdésével - még egyszer mondom - minél szélesebb körben. De így, csak a felszínt kapargatva, és nem megfigyelve, nem megvizsgálva a mélyben zajló, tényleg azt lehet mondani, hogy tektonikus erejű változásokat, azt kell hogy mondjam, csak a politika játékszerévé válik az egész kérdés. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Kunhalmi képviselő asszony, parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP), a bizottság alelnöke: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Én azt hiszem, hogy Nagy Csaba képviselőtársamat hallgatva sok-sok-sok kormányzati apró lépésről, vagy nem is olyan aprónak szánt lépésről mégiscsak felmerül az ember lányában egy olyan kérdés, hogy akkor hogy fordulhatott elő az önök regnálása és kormányzása alatt, hogy az elmúlt időszakban közelíti a 60 ezret - a 60 ezret! - azon gyermekek száma, akik Magyarországon nemhogy szakmai, hanem általános iskolai végzettség nélkül hagyták el az elmúlt nyolc évben a magyar közoktatást. Tisztelettel kérdezem, hogy mit fogunk kezdeni, mit fog Magyarország kezdeni - legyen

jobb- vagy baloldali kormánya - azokkal a gyerekekkel, akik szinte általános iskolai végzettség nélkül tengetik az életüket? Azok maholnap kamaszok, holnapután felnőttek lesznek. Hogy fognak ezek az emberek adót fizetni, munkát vállalni, nyugdíjjárulékot fizetni, egészségügyi járulékot fizetni? - csak hogy mondjam, hogy egy államnak, hiszen önök kormányoznak, milyen rendszerszintű problémákkal kellene szembenéznie. Az Oktatási Hivatal egyes kutatásai szerint lehet, hogy ezek a számok el fogják érni a 82 ezret is a ciklus végére, de azért ne zárják be az Oktatási Hivatalt azonnal, mert ilyeneket mondanak, mint a Századvéget, de ez csak mellékes megjegyzés.

Ander Balázs hozzászólását kicsit álságosnak tartottam, bár a rendszerszintű problémára felhívta a figyelmet, és én is rendszerszintű problémákra hívnám fel a figyelmet, mert Magyarországon - és nyilván ezért van kötelezettség-szegési eljárás Magyarország ellen - rendszerszinten tolják ki a legszegényebb gyerekeket a közoktatásból, a szociális ellátásból és nagyon sok helyről, és a legszegényebb, legelmaradottabb térségekben nyilván a cigány gyerekek a legérintettebbek.

Egyébként akkor lenne a többségi társadalom valamilyen módon elfogadóbb, befogadóbb, segítőkészebb, azt a bizonyos új társadalmi szerződést, hogy hogyan lehetne a gazdagok és a szegények között egy olyan megállapodást kötni, és ha erre mondjuk a politika is törekedne, akkor lehetne, hogyha mondjuk a többségi társadalomnak is megfelelő színvonalú, minőségű és mennyiségű oktatási szolgáltatás jutna Magyarországon. De mint látjuk, nemcsak a politikusok íratják máshova a gyerekeiket, és nem abba az állami iskolába, amit sikerült önöknek rommá verni, hanem az egész középosztály fejvesztve menekíti ki az állami iskolákból a gyerekeit. Egyrészt viszi az egyház irányába, amint látjuk ezt a folyamatot, ami nyilván a politika részéről ösztönzött is, de az egyház maga is elmondja nagyon sokszor, hogy hiába adtok több normatívát meg több pénzt, a minőséget egyébként akkor sem tudják biztosítani olyan gyorsan, és felhúzni a XXI. századi fejlesztésre önmagukat, hogy képesek legyenek rá, és bizony-bizony nagyon sokan a magániskolákat keresik, ahol egy olyan kreatívabb oktatási rendszer van, amit ma az állami iskola nem tud képviselni. Kedves képviselőtársaim, ma tehát azzal kell szembesülnünk mindannyiunknak, hogy nemcsak a legszegényebb térségekben született gyerekek kapnak nagyon rossz szolgáltatásokat, hanem bizony a középosztály és már az elit is nagyon sokszor csak pénzért tudja megvenni mind az egészségügyi, mind - és nyilván itt az oktatási bizottság ülésén vagyunk - az oktatási és egyéb szolgáltatásokat. Ezek tények, ezek számokkal alátámasztottak.

Én arra hívnám fel a figyelmét minden képviselőtársamnak, hogy ha egy képviselő önök elé áll egy részbeni megoldási javaslattal, ami ugyan nem rendszerszerű, de nagyon sok tekintetben képes lenne javítani ezen a helyzeten, akkor, kérem, támogassák ezt, és ne ellene menjenek. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen a hozzászólását. Kíván-e valaki még hozzászólni? *(Jelzésre:)* Szabó Szabolcs képviselő úr - egy pillanat türelmet! -, hadd kérdezzem meg, zárszó akar lenni?

SZABÓ SZABOLCS (LMP) előterjesztő: Akkor megvárom, oké, zárszó, persze.

ELNÖK: Azért, mert akkor még engedtessek meg, hogy képviselőként én is szóljak. *(Jelzésre:)* Vinnai képviselő úr is? *(Dr. Vinnai Győző: Igen.)* Akkor először Vinnai képviselő úr, parancsoljon!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Kunhalmi Ágnes hozzászólása indította el bennem azt a gondolatot, hogy tényleg egy fontos társadalmi kérdés az iskolai lemorzsolódás és a végzettség nélküli kilépés a munkaerőpiacra, de szeretném emlékeztetni őt - itt láttam néhány számot ezen a területen -, hogy ez nem most kezdődött, és nem 2010 óta van, hanem előtte is. Azt vállaltuk, hogy 2020-ra 10 százalék alá szorítjuk le, most, ha jól tudom, 11 százalék, 11 és 11,5 százalék között van - az Eurostat adatait mondom -, és ez magasabb volt 2008-2009-ben. Azzal tehát nem értek egyet, hogy egy ilyen lefelé menő, lejtőn lévő pálya lenne ez. Az tény, hogy az oktatáshoz a hozzáférést biztosítani kell nemzetiségre, fajra, jövedelmi helyzetre való tekintet nélkül, tehát a hozzáférést, amit meg lehet tenni.

Én egy olyan körzetből jövök, talán nem tudja a képviselő asszony, de akkor elmondom itt a bizottság nyilvánossága előtt *(Kunhalmi Ágnes: De tudom.)*, ahol sok a hátrányos helyzetű gyermek. Tiszavasvári az egyik legnagyobb települése a választókerületemnek, ahol ezek a problémák napi szinten jelentkeznek, és én azért küzdök, hogy ez az oktatás, a hozzáférés meglegyen mindenki számára.

Hadd mondjak el önnek egy példát! A roma gyerekek 91 százaléka óvodába jár - a mi kormányunk hozta azt, hogy hároméves kor fölött kötelező az óvoda -, a 91 százaléka! Nem tudom, tudja-e, mennyi volt korábban? Most mindegy, nem akarok számháborúba belemenni. Ez az első lépés 3-6 éves kor között, hogy olyan magatartásbeli, kultúrabeli, oktatásra való felkészülés legyen, kiváló óvodapedagógusaink vannak, akik iskola-előkészítőben vagy óvodában, nevezhetjük így is, felkészítik a gyerekeket, és utána megszerzik majd azt a lehetőséget, azt a készséget, azt a kompetenciát, amellyel el tudják végezni a nyolc általánost, és utána tovább tudnak tanulni akár egyetemen, főiskolán vagy akár a szakképzésben.

Nagyon jól működnek a szakkollégiumok. Én most láttam az Evangélikus Szakkollégiumot a nyíregyházi főiskolán, hogy hány gyerek, romaszakos hallgató tanul ott, és hogy hogyan fogják ők tanítani nemcsak a roma gyerekeket, hanem mindenkit. Nagyon-nagyon értékes diákokkal találkoztam ott, és nagyon motivált diákokkal találkoztam.

Talán még egy gondolat arra, hogy romokban hever a közoktatás. Nyíregyháza, Nyíregyháza egy része a választókerületem része, és én 2006 és '10 között az oktatási bizottság elnöke voltam, Nyíregyháza Megyei Jogú Város egyik bizottságát vezettem ellenzéki politikusként, és azt láttam, hogy egyházi iskolába akkor a gyerekek egyharmada járt - most egy arányszámot mondok, mert a pontos szám nincs a fejemben - a nyíregyházi iskolák közül, tehát van az evangélikusoknak, a rómaiaknak, van a görögöknek iskolájuk, sőt a görög katolikusoknak teljes vertikum van, és azt láttam, hogy van iskolaátvétel természetesen a településeken, de arányaiban nem nőtt jelentősen. Már 2006 és '10 között a gyerekek egyharmada egyházi iskolába járt - Nyíregyházáról beszélek, ez nem országos adat -, ami jelentősen nem változott. *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* Ez azt jelenti, hogy az állami iskolák, akár gyakorló iskoláról beszélünk, akár két tanítási nyelvű iskoláról beszélünk, akár speciális ének-zenei iskoláról beszélünk, fel tudnám sorolni ezeket az iskolákat a megyei jogú város tekintetében, azok az állami intézmények népszerűek, és

teljes - hogy mondjam? - gózzal folynak, ha van gyerek, még talán a környező településekről is behozzák őket, akik ezt meg tudják tenni.

Fontos társadalmi probléma tehát, csak azt szeretném kérni, képviselő asszony, hogy ne úgy állítsuk be, hogy itt minden elromlott az elmúlt nyolc évben - most ön mondja ezt a nyolc évet. Én azt gondolom, hogy az oktatáshoz egy olyan hozzáférést adtunk, egy olyan lehetőséget, most a NAT bevezetésével szerintem a tartalmi... (*Kunhalmi Ágnes: Fúúú!*) Hát, lehet ezen fújtatni (*Derültség a kormánypárti képviselők sorában.*), hogy milyen lesz a NAT, még nem tudjuk, társadalmi vitában vagyunk. Azt már látjuk, hogy a NAT megjelent, azt hiszem, szeptember 30-áig lehet elmondani a véleményeket, éppen tegnap tájékoztam, hogy több mint 60 szervezet elmondta már a véleményét, köztük a szakszervezetek is, és azt szeretném mondani, hogy az oktatásról ne állítson ilyeneket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. (*Jelzésre:*) Nagy Csaba képviselő úr jelentkezett még. Parancsoljon!

NAGY CSABA (Fidesz): Köszönöm szépen. Tényleg csak egy nagyon rövid reflexió, mert olyan dolgok hangzottak el, amelyekben órák hosszat lehetne vitatkozni, és Kunhalmi képviselő asszony is olyan dolgokat mondott, amelyeknek szinte minden mondatával tudnék vitatkozni, de tényleg csak két rövid gondolat.

Az egyik a hozzáférés, amit a Győző az előbb említett itt. Az Európai Unió Alapjogokért Ügynöksége 2016-ban, illetve '11-ben csinált egy felmérést, '11-ben a nem iskolába járó gyerekek aránya 5 százalék volt, és ez '16-ra lecsökkent 2 százalékra, és itt nagyon fontos a hozzáférés, és az, hogy milyen minőségben férnek hozzá az oktatáshoz. Én annyit szeretnék önnek mondani, hogy Budapestről ez nyilván nehezen elképzelhető, meg ez nem látszik, meg hogyha nem járja az országot, akkor nyilvánvaló, hogy ilyen adatok meg tapasztalatok nem állnak rendelkezésre... (*Kunhalmi Ágnes: Miért feltételezi, hogy nem járok vidéken?*) Mert amikről beszélt, azért feltételezem, mert hogyha járt volna, akkor nem így beszélt volna (*Kunhalmi Ágnes nevet.*), tehát nem ismeri a tényeket.

Én annyit szeretnék önnek elmondani, hogy abban a választókerületben, ahol én voltam, és minden különösebb sóhajtozás nélkül el tudom önnek mondani azt, hogy a két legelmaradottabb járás vonatkozásában nálunk olyan szintű iskolai fejlesztések vannak, amelyek olyan szintre fogják felhozni az iskolákat, hogy bármelyik város megirigyelhetné őket. Mondhatnám Sásd városát, mondhatnám az Ormánságból, a kétpólusú Ormánságból Sellyét vagy Vajszlót, vagy akár nyugodtan meg lehet nézni a két kistélepülés közötti ormánsági iskolákat, soha nem látott mértékű fejlesztések indultak el mind az épületek felújítása, a tartalmi kialakításuk vonatkozásában, mind az informatika vonatkozásában. Úgyhogy azt gondolom, hogy az, hogy valaki valamit tett a rendszerváltás óta a szegregáció ellen, az az Orbán-kormányok mindegyikére jellemző volt, és főleg arra a kormányra, amely '14-18-ban regnált, és '18-tól kezdve pedig, azt tudom mondani, végképp. Ha kíváncsi rá, én nagyon szívesen meghívom ezekre az átadásokra, hogy nézze meg azt, hogy vidéken milyen Európa-szintű iskolák jönnek létre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Tisztelt Bizottság! Egyetlenegy megjegyzést szeretnék csak hozzátenni az előterjesztéshez, amely arra vonatkozik, hogy készüljön egy felmérés a magyarországi iskolai szegregációval kapcsolatban. A már említett, Nagy Csaba képviselő úr által említett EFOP-3.1.5. projekt gyakorlatilag megtette ezt a dolgot, a felmérés módszertana megfelel az Európai Bizottság szegregációfelmérésre vonatkozó ajánlásának, tehát annak mentén történt, úgyhogy azt kell mondanom, a betérjesztés okafogyott, mert ez a felmérés ezen program, projekt keretében megtörtént. Ezt fontosnak tartom elmondani, ennek ismeretében kell majd szavazni.

Megadom a szót zárszóra Szabó Szabolcs képviselő úrnak. Parancsoljon!

Szabó Szabolcs zárszava

SZABÓ SZABOLCS (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen. Bár nagy a csábítás, de én magára az előterjesztésre szorítkoznék. Én társadalomkutatóként azt tanultam meg, meg ahhoz szoktam hozzá, hogy ha a társadalomban zajló folyamatokat meg akarjuk ismerni, akkor azt meg kell kutatni, mert amíg nincs mögötte kutatás, addig legfeljebb megérzése lehet még a kutatóknak is arról, hogy mi folyik; aztán az lehet jó vagy rossz, hipotézist fel lehet állítani, de a kutatás, annak az eredménye dönti el, hogy igaz vagy nem igaz, amit az ember gondol a társadalomról.

Azt én határozottan merem állítani, hogy teljes körű felmérés Magyarországon a 2000-es évek óta nem készült. Vagy meglévő adatbázisok másodlagos felhasználása történt, amikor következtetni próbáltak más célra gyűjtött, más típusú adatokból, hogy az iskolai szegregáció hogy néz ki, vagy egy szűkített mintán készítettek felméréseket, de teljes körű felmérés nem készült, és ez azért is lenne fontos - és a kormánynak is fontos lenne ez szerintem -, mert azt ne felejtjük el, hogy emiatt kötelezettségszegési eljárás folyik Magyarország ellen. Én nem megyek most abba bele, hogy a kormány mit csinált, mit nem csinált romaügyben, és a többi, az kétségtelen tény, hogy kötelezettségszegési eljárás folyik Magyarország ellen, és nem nagyon látjuk, hogy ebben előrelépés lenne - és nyilván nem véletlenül nem zárult le ez a kötelezettségszegési eljárás. Éppen ezért én továbbra is fenntartom, hogy kifejezetten fontos lenne, hogy az iskolai szegregációról egy teljes körű felmérés készüljön, szerintem ez nem megspórolható. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Elhangzott az előterjesztői zárszó, szavazás következik.

Aki támogatja Szabó Szabolcs képviselő úr önálló indítványát, kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* 3 igen. Aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 11 nem szavazat. Nem vettük tárgysorozatba.

A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény módosításáról szóló T/677. számú törvényjavaslat (Szabó Szabolcs (LMP) képviselő önálló indítványa)

Következik a nemzeti felsőoktatásról szóló törvényjavaslat, módosítási javaslat, Szabó Szabolcs képviselő úr önálló indítványa. Megadom a szót, képviselő úr, parancsoljon!

Szabó Szabolcs szóbeli kiegészítése

SZABÓ SZABOLCS (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen. Szintén rövid leszek a szóbeli kiegészítésnél vagy magyarázatnál, hogy miért lenne fontos szerintem ez a törvénymódosítás. *(Dr. Hiller István megérkezik az ülésre.)* Oktatóként is megkerestek ezzel a témával, meg politikusként is, parlamenti képviselőként is megkerestek ezzel a témával.

Többen vagyunk itt, akik egyetemen dolgozunk, tudjuk azt, hogy aki még osztatlan képzésben indította el anno az egyetemi tanulmányait, annak a többször módosított határidő szerint - azért ezt fontos megjegyezni már most is - elvileg most szeptemberig volt lehetősége arra, hogy megszerezze a diplomáját. Sajnálatos módon nagyjából egy olyan 15 ezer - ez egy durva becslés, a pontos számot nem sikerült kinyomoznom, de nagyjából olyan 15 ezer - hallgató van bent a rendszerben, aki emiatt nem szerezte meg a diplomáját, és az szerepel ebben a törvénymódosító javaslatban, hogy még egyszer, utoljára egy határidő-módosítással nagyjából plusz fél évet adjunk nekik.

Itt nyilván egy érv lehet az, és még azt sem mondom, hogy nem jogos érv, hogy már nem először lett meghosszabbítva, miért nem csinálták meg a diplomájukat, a másik oldalon meg nyilván lehet erre azt mondani, hogy egyrészt vannak speciális élethelyzetek, másrészt meg annyi időt, energiát, pénzt költöttünk már ezekre a többnyire már nem is annyira fiatal emberekre - nekem is van ilyen hallgatóm, aki már szerintem 30 éves, de sokat foglalkoztam vele, és látom, hogy még egyébként akár fél év alatt meg tudná csinálni, és sokan vagyunk így nyilván kollégák -, hogy még egyszer adjunk nekik egy nagyjából féléves módosítást, azzal a megjegyzéssel, hogy üzenjük meg nekik, hogy ilyen aztán soha többet az életben nem lesz, most aztán kapják össze magukat, és csinálják meg.

Szerintem nemzetgazdasági szempontból fontos, hogy ne dobjunk ki ennyi potenciális diplomát az ablakon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ki kíván hozzászólni? *(Jelzésre:)* Hoppál képviselő úr, tessék parancsolni!

Hozzászólások

DR. HOPPÁL PÉTER (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Abba a mondatba kapaszkodnék bele, amit Szabó Szabolcs képviselőtársunk a mondandója végén mondott, hogy ilyen aztán soha többé nem lesz, és most aztán kapják össze magukat. Mindannyian tudjuk, hogy ez a felszólítás megérkezett az említett kör számára, amikor ezt 2016-ban egyszer egy törvénymódosítással beemeltük mindannyian, hogy 2018. szeptember 1-je lesz az a végdátum, ameddig kitoljuk ezen diplomák megszerzésének a lehetőségét, az utolsó figyelmeztetést ez a hallgató kör tehát két évvel ezelőtt megkapta. Nekem is vannak hasonló hallgatóim, akik már 30 fölött járnak egyébként, de ők azokat a részképzéseket maguk mögött hagyták, és az éppen aktuális új terminusokban kezdtek új képzési folyamatokat.

Hogyha három dátumot magunk előtt látunk, az egyik a '93-as felsőoktatási törvény hatályosulása - az 25 évvel ezelőtt történt -, az azt követően megindított szakokra, a 2006-ig megkezdett tanulmányokra vonatkozik ez a szabályozás, arra, aki az 1993 és 2006 közötti terminusban kezdte el a tanulmányait. Aki még akkoriban - jól tudjuk, mert egy másik fontos kilépőpont a 2005-ös törvénymódosítás, ami után a következő

esztendőben hatályba lépett a Bologna-rendszer -, aki a Bologna-rendszer előtt, még főiskolai meg egyetemi rendszerben indította el az osztatlan képzését, az sehogya nem tudja kompatibilissé tenni manapság, 12 évvel a Bologna-rendszer bevezetése után meg átalakítása után a tanulmányait.

Van egy olyan mondat a törvényben, amely tulajdonképpen bennünket is köt, illetve irányt mutat az ebben a helyzetben lévő hallgatók vagy volt hallgatók vagy szüneteltetett hallgatók számára, amely így szól: „folyamatos képzésben, változatlan szakmai követelmények, változatlan vizsgarend keretében, változatlan oklevél kiadásával” kell befejezniük a tanulmányaikat, ez már rég nem érvényes órájuk, tehát már nem változatlan a képzési forma, nem változatlan a vizsgarend, minden megváltozott azóta, ami lehetséges, minden megváltozott.

Szerintem tehát aki 2016-ban tudta, hogy egy már tíz évvel azelőtt vagy legkésőbb tíz évvel azelőtt megkezdett tanulmányt be kell fejeznie, mert már nincs az a rendszer, amiben egyébként ő még ezeket a félig kész tanulmányokat abszolválni tudja, és két év alatt ezt nem tudta megtenni, az most még fél év alatt sem fogja tudni. Szerintem csak húzzuk a rétest, most adunk még fél évet, és akkor fél év múlva megint kell adni fél évet meg egy évet meg két évet. Valamikor ennek véget kell vetni.

Egy 25 évvel ezelőtti szabályozást, egy legtávolabb 12 évvel ezelőtt megkezdett tanulmányokat valamikor le kell zárni, szerintem két év tisztességes idő volt arra, hogy ők ezt felkiáltójelként érzékeljék, úgyhogy most itt az idő, hogy a kaput bezárva tartsuk.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e még valaki hozzászólni? *(Senki nem jelentkezik.)*

Engedjék meg, hogy egy dolgot akkor megjegyezzek! Egyébként az ilyen természetű kérdéseknek van megoldása, és ez nem igényel törvényi módosítást, azt úgy nevezik, hogy újra jelentkezik *(Dr. Hoppál Péter: Úgy van!)*, aki komolyan gondolja *(Dr. Hoppál Péter: Persze!)*, az újra jelentkezik a felsőoktatásba, a korábbi tantárgyainak azt a részét, ami beszámítható, azt elismerteti, és lényegében meg tudja szerezni a diplomáját.

Zárszóra megadom a lehetőséget a képviselő úrnak.

Szabó Szabolcs zárszava

SZABÓ SZABOLCS (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen. Valóban létezik az újrafelvételi eljárás, amit ilyen esetekben lehet használni, csak ott jön be az a probléma, amit a képviselő úr említett, hogy a képzési struktúra, a tárgystruktúra megváltozik, s a többi, az egy kicsit bonyolítja a dolgot. Itt most én kifejezetten azokról beszélek, és ez a beadott javaslat is kifejezetten azokról szól, akiknek az abszolutóriumuk már megvan, csak a záróvizsgát nem csinálták meg, tehát leegyszerűsítve aki a szakdolgozatát vagy a diplomamunkáját nem adta le, nem védte meg. Tehát akiknek ez az egy hibádzik érdemben, azoknak lenne egy féléves kitolás. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen. Elhangzott a zárszó, szavazás következik.

Aki támogatja Szabó Szabolcs képviselő úr önálló indítványát, az, kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* 3 igen. Aki nem? *(Szavazás.)* 9 nem. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás. Nem vettük tárgysorozatba.

**A tanári iskolai gyakorlat megkezdésének könnyítéséről
szóló H/877. számú határozati javaslat
(Farkas Gergely, dr. Brenner Koloman (Jobbik) képviselők
önálló indítványa)**

Következik a tanári iskolai gyakorlat megkezdésének könnyítéséről szóló határozati javaslat. Az előterjesztők közül Farkas Gergely képviselő úr van jelen, úgyhogy megadom a szót, parancsoljon!

Farkas Gergely szóbeli kiegészítése

FARKAS GERGELY (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen. Azzal kezdeném a felvezetést, hogy abban mindannyiban egyetérthetünk, hogy tanárhiány van ma Magyarországon, abba nem szeretnék belebonyolódni, és szeretném is, hogy a vita ne arról szóljon, hogy milyen mértékű, de azt mindannyian láthatjuk, hogy azért szükség lenne tanárookra. A mi javaslatunk nem egy teljes körű megoldás, viszont egy enyhítés lenne, úgy gondoljuk, hogy több száz fiatal tudná hamarabb megkezdeni a tanári pályáját, hogyha ez a rendeletmódosítás végbemenne.

Miről is szól ez a javaslat? Mindannyian tudjuk, hogy tanárszak esetén öt évet kell az iskolapadban eltölteniük a fiataloknak, utána egy év gyakorlat van, az öt év alatt 300 kreditet kell megkezdeni, és hogyha abszolvááltak, akkor tudják megkezdeni az egyéves gyakorlatukat. Ugyanakkor ha a 300 kreditet nem érik el ezek a fiatalok, akár csak néhány kredit hiányzik is, ami egy-két tanegység, akár ha mondjuk 295 kreditet értek csak el, akkor nem kezdenek meg az egyéves gyakorlatukat. Mi is következik ebből? Az következik ebből, hogy rögtön csúsznak, minimum fél, de inkább egy évet csúsznak, ami ebben a jelenlegi helyzetben, amikor - kiindulópontként is azt határoztam meg, hogy - tanárhiány van, ebben a helyzetben ez az egy év is sok lehet. Ráadásul igazságtalan abból a szempontból is, hogy mint említettem, lehet, hogy mindösszesen csak néhány kredit hiányzik ezeknek a fiataloknak, ettől függetlenül ők a későbbiekben fel kell hogy vegyék a maradék tanegységet, és ez azt jelentené, hogy ha fel kell venniük néhány tanegységet, és nem érik el azt a kreditmennyiséget abban a fél évben, ami szükséges ahhoz, hogy ők állami képzésben részesülhessenek, ezáltal költségtérítéses képzésre kerülnének. Egy gyakorlati példa: ha valakinek egy tantárgya nem sikerült a 300 kredithez, ezáltal nem kezdeni meg a gyakorlatát, egy évet csúszik, és önköltséges hallgató lesz - mind a kettő nagyon igazságtalan.

Én bízom benne, hogy önök is látják, hogy ez nem egy politikai indíttatású javaslat, hanem abszolút szakmai javaslat, amely segítené, hogy azok, akik a mindösszesen 300 kredithez képest 10 kredit hiánnyal rendelkeznek ahhoz, hogy el tudják kezdeni a gyakorlatot, azok kaphassanak egy felmentést, el tudják kezdeni az egyéves gyakorlatukat, és ezáltal abban az egy évben, ami közben ők tanítanak is, gyakorlati tanításukat végzik, abban az egy évben azt az egy-két tanegységet teljesíteni tudják. Egyáltalán nem zárja ki egymást, hogy tanítanak, és mellette egy-két tanegységet teljesítenek, de ezáltal egy évvel hamarabb kezdenék meg az iskolákban a tanításukat. Úgyhogy én bízom benne, hogy önök is látják, hogy ez a szakmai javaslat ebben a jelenlegi helyzetben fontos lenne, segítség lenne több száz fiatalnak, és ezáltal a tanári kar vérfrissítése is gyorsabban tudna működni. Úgyhogy mindebben bízva bízom abban, hogy önök is támogatni fogják ezt a javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Jelzésre:)*
Vinnai képviselő úr, parancsoljon!

Hozzászólások

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Előterjesztő! Én is abszolút szakmai javaslatként gondoltam át ezt a javaslatot, de szeretném leszögezni előtte, hogy országos pedagógushiány nincs, vannak térségek, vannak körzetek, ahol nem akadálymentes, és nem a nyári adatokból kell kiindulni. A tankerületeknél én magam - három tankerület van a választókerületemben - érdeklődtem, hogy van-e valami probléma. Van olyan, hogy áttanítással, túlórával oldják meg a dolgokat, vannak ilyen nehéz körzetek, de országos pedagógushiány nincs véleményem szerint, tehát ez azért túlzás.

Ami pedig a javaslatot szakmailag illeti, hogy könnyítést tegyünk kiemelt szempontként, hogy nincs meg a 300 kredit, nincs meg az elméleti rész lezárva, és úgy jöjjenek iskolai gyakorlatra, azt én nem támogatom, azért, mert láttam már iskolai gyakorlatot, sőt 28 éven keresztül tanárképző főiskolán, ami azóta már egyetem, tanítva láttam, hogy mit kell teljesíteni mind a szakvezető tanárnak - ma úgy mondják, hogy mentor tanár, régen szakvezető tanár volt -, mind a jelöltnek, hiszen fel kell készülni az órára, az elméleti tárgyat tanítani kell, kapcsolatot kell tartani a mentor tanárral, a diákokkal. Kérdezem én - egy egyszerű példa -, hogy ha valaki történelem szakon mondjuk a XX. századi történelemből, a XX. századi magyar történelemből nem szerzi meg a krediteket, és tanítania kell az iskolai gyakorlaton mondjuk az 1956-os forradalmat vagy bármelyik részét a XX. századi magyar történelemnek, akkor hogyan tud erre felkészülni úgy, hogy könnyítünk? Mert arról beszélt a képviselő úr, hogy egy fél éves könnyítés, vagy hamarabb kezdhesse el, és ez majd jelentősen javít a pedagógushiányon. Én ezt nem tartom járható útnak. Más úton-módon kell ezen segíteni.

Nem tudom, emlékszünk-e még rá, hogy az osztatlan tanárképzést ki állította vissza, és hogyan állította vissza, akár a 4+1-et vagy az 5+1-et, mert a bolognai folyamattal nem tudtak, nem mi politikusok, a diákok nem tudtak mit kezdeni. Nagyon sok olyan hallgatóm volt, aki elvégezte az alapképzést Bolognán, a hároméves alapképzést, a BSc-t, és utána az egyharmada, mondjuk az egyharmada ha tudott a jobbak közül mesterképzésre menni, és nem tudott tanítani, és tulajdonképpen ott kereste az állást, aki a mesterképzést nem végezte el. Ez egy rossz rendszer volt, örülünk szerintem közösen szakmailag, hogy visszaállítottuk az osztatlan tanárképzést megfelelő formában: az elméleti kreditet, ahogy a képviselő úr mondta, a 300 kreditet meg kell szerezni, és utána egy év van az iskolai, tanári iskolai gyakorlatra, amit nagyon komolyan kell venni.

Én csak egy mondatot mondanék még arról, amit én tapasztaltam a '80-as évek közepétől mondjuk 2006-ig, 2008-ig, amíg láttam ezt a folyamatot: a gyakorlat megszerzése a mentor tanártól, ami azt jelenti, hogy a módszertant - ki merem mondani ezt a szót -, hogy hogyan adjuk át azt a bizonyos tudást neveléssel, empátiával, azt ott kell elsajátítani, és erre az az egy év sok esetben alkalmas, nem vagyok benne biztos, hogy minden hallgató esetében alkalmas, de az egy évet szerintem ki kell tölteni, különösen úgy, hogyha két szak esetében ez a tanári iskolai gyakorlat megfelelő. Úgyhogy én szakmailag sem tudom támogatni ezt a javaslatot.

ELNÖK: Van-e további hozzászólási szándék, mert a képviselő úrnak majd zárszóra természetesen megadom a szót. *(Senki nem jelentkezik.)* Akkor engedjék meg, hogy egy rövid megjegyzést tegyek!

A pedagógus munkakör betöltésére vonatkozóan van egy törvényi szabályozás, amely azt mondja, hogy a hozzákapcsolódó megfelelő végzettségeket produkálni kell. Most is van egyébként egy könnyítés, ami arról szól, hogy pedagógus munkakörben egy évig gyakornokként alkalmazható az, akinek a diplomája még egyébként nincsen meg a nyelvvizsga okán *(Dr. Vinnai Győző: Így van!)*, tehát de jure pedagógusnak még nem tekinthetjük, mert nem kapta kézbe a diplomáját, de a hozzákapcsolódott szaktárgyi, elméleti felkészültséget igazoló krediteket és vizsgákat letette. Ez a könnyítés tehát most is megvan. Ehhez képest akar még a képviselő úr egy olyan további könnyítést, hogy ne is kelljen mindegyik kreditet és mindegyik vizsgát teljesíteni, itt a vita erről szól szakmailag. Személy szerint én azzal értek egyet, amit Vinnai képviselő úr mondott, de természetesen mindenkinek jogában áll más szempontokat felvetni.

Kíván-e még valaki hozzászólni, vagy megadhatom a zárszó lehetőségét? *(Senki nem jelentkezik.)* Úgy látom, nincs jelentkező. Akkor Farkas képviselő úré a szó.

Farkas Gergely zárszava

FARKAS GERGELY (Jobbik) előterjesztő: Mivel a konszenzusra törekszem, most nem a tanárhiány megítélésében szeretnék vitát nyitni, maradjunk annyiban, hogy másképp látjuk ezt a helyzetet! *(Dr. Vinnai Győző közbeszól.)* A lényegi felvetés a konkrét javaslattal kapcsolatban tehát az, hogy én nem azt mondtam, és a mi javaslatunk nem azt célozza meg, hogy valaki a 300 kredit helyett 150 kredittel, 200 kredittel, 250 kredittel nekivághasson a gyakorlatnak, a mi javaslatunk azt célozza meg, azt a valódi élethelyzetet veszi figyelembe, hogy igenis előfordulhat az, hogy az utolsó félévben valakinek valamilyen élethelyzetből adódóan mondjuk egy tanegysége nem sikerül, ami tehát azt jelentené, hogy mondjuk nem 300, hanem 297 kredittel engednénk gyakorlatra. A mi javaslatunk egy 10 kredites határt szab meg, tehát a 300-ból 290 kreditet el kell érnie valakinek ahhoz, hogy nekivághasson ennek az egy évnél, és ne csússzon egy évet, mert az az egy év csúszás, az akár ahhoz is vezethet, hogy valószínűleg abban az egy évben az illetőnek mondjuk állást kell vállalnia valahol, lehet, hogy éppen olyan állást talál, amely elviszi a tanári pályáról, és lám, öt évet tanult tanárként, és végül nem a tanárok számát fogja gyarapítani. Tehát sok minden benne van ebben az egy évben.

Mi mindösszesen azt szeretnénk, hogy ez a több száz fiatal, mert itt országos szinten akár több száz fiatalról is szó lehet - egy konkrét megkeresés érkezett hozzám, amiért ez a javaslat benyújtásra került, tehát egy konkrét élethelyzetre szeretnénk mi ezzel reagálni -, is megkezdhesse ezt a gyakorlatot, az egy év gyakorlatuk alatt be tudják fejezni, meg tudják csinálni azt az egy-két tanegységet, ami hiányzik nekik, és ezáltal egy évvel hamarabb kezdhessenek el tanítani. Ha nem is értünk egyet a tanárhiány mértékében, de azért láthatjuk, hogy jelenség, ön is elismerte, hogy azért néhány helyen ez létező jelenség, és az biztos, hogy ez a javaslat enyhíteni tudna ezen a pedagógushiányon, ezért lenne nagyon fontos. És, mondom még egyszer, kérem azt figyelembe venni, hogy itt nem akárki mehetne gyakorlatra, hanem azok mehetnének, akiknek 290 kreditnél több van, ez azért mutat egy olyanfajta felkészültséget, ami valószínűsíti, hogy meg tudja oldani azt a

konkrét élethelyzetet is, amikor neki mondjuk az 1956-os forradalomból kell felkészülnie egy órára; nem hiszem, hogy azért, mert mondjuk két tanegysége hiányzik, ne tudná ezt a feladatot abszolválni. Teljesen valós élethelyzetre reagál ez a javaslat, úgyhogy kérem ennek tekintetében a támogatását.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A szavazás következik.

Aki támogatja Farkas Gergely és Brenner Koloman képviselők indítványát, kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* 2 igen. Aki nem? *(Szavazás.)* 9 nem. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 4 tartózkodás. Nem vettük tárgysorozatba.

A pirotechnikai termékek sporteseményeken történő használatáról szóló H/1083. számú határozati javaslat (Szilágyi György, Farkas Gergely (Jobbik) képviselők önálló indítványa)

Következik a pirotechnikai termékek sporteseményeken történő használatáról szóló határozati javaslat. Mind a két előterjesztő jelen van, úgyhogy szeretném megkérdezni, hogy Farkas vagy Szilágyi képviselő úr kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Szilágyi képviselő úr. Tessék parancsolni!

Szilágyi György szóbeli kiegészítése

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tudjuk azt, hogy egy-egy országgyűlési választás során nagyon-nagyon sok ígéret elhangzik, sajnos napjainkra eljutottunk odáig, hogy ezek az ígéretek sokszor pénzbeli vagy pedig különböző juttatások formájában jelennek meg a választásokon, ami nem egy megfelelő dolog, de vannak olyan ígéretek is, amelyek valóban több éve fennálló problémák megoldására irányulnak és nyújtanak ígéretet. Ilyen ígéret volt a 2018-as választások során Orbán Viktor miniszterelnök úrnak a diósgyőri szurkolóknak tett ígérete, amikor Miskolcra látogatott, amikor is a miniszterelnök úr azt mondta, hogy ő is látja, hogy probléma, a mérkőzéseken problémát jelent, hogy nincs megfelelő hangulat, és hogy ő támogatni fogja, hogy a pirotechnikai eszközök használatát valamilyen módon vissza lehessen hozni a stadionokba.

Sokszor éri Orbán Viktor miniszterelnök urat az a vád, hogy túlságosan is szereti a focit, és túlságosan is ért hozzá. Én most nem szeretnék azzal foglalkozni, hogy ez a hobbi mennyire költséges mondjuk a magyar választópolgároknak, és hogy mennyi eredményt hozott, meg nem is a magyar labdarúgásról szeretnék beszélni, hiszen abban semmilyen eredményt nem hozott az a több tíz-, százmilliárd forint, ami elköltődött az elmúlt időszakban *(L. Simon László: Ja, az EB-re sem jutottunk ki!)*, de elvitathatatlan, hogy a miniszterelnök úr ért a labdarúgáshoz, és látja a labdarúgás bizonyos problémáit. Ez a probléma, ilyen problémák lehetnek például, nagy vihart kavart és elég nagy találgatásokat és vitát váltott ki, hogy a Felcsútnak, Orbán Viktor csapatának a Felcsút-Kisvárdai mérkőzésén 60 vagy 61 néző volt, hiszen ezt nagyon nehezen tudták eldönteni, és Orbán Viktor is látja, hogy a nézőket úgy is be lehetne vonzani a labdarúgó-mérkőzésekre, és nem kellene, hogy üresen tátongjanak ezek az újonnan, súlyos milliárdokból felépített stadionok, hogyha hangulat lenne a stadionban, és a hangulat vonzza be a nézőket, és ennek az egyik eleme egyébként a pirotechnikai eszközök használata is.

Erre az óriási problémára próbált tehát rávilágítani a miniszterelnök úr, de valahogy elfelejtődött ez az ígélet, és mi úgy gondoltuk Farkas Gergely képviselőtársammal, hogy a konstruktivitás jegyében segíteni szeretnénk a kormánynak, hogy betartsa, be tudja tartani az ígéreteit, és ezért benyújtottuk ezt az országgyűlési határozatot, amely országgyűlési határozat (*L. Simon László: Javaslat!*), szeretném hangsúlyozni, nem arról szól, hogy itt most azt kellene megvitatnunk szakmailag, hogy vajon hogy lehetne a pirotechnikai eszközök alkalmazását legálissá tenni, és melyik lenne a legjobb megoldás, hanem csupán csak arra adunk lehetőséget a kormánynak, hogy ezt a kérdéskört megvizsgálja, és megpróbálja ezt majd utána megfelelő módon, törvényekkel vagy akár határozatokkal megfelelő módon kezelni.

Felhívnam képviselőtársaim figyelmét, hogy voltak már, nagyon komoly lépések voltak erre már ebben az országban, hiszen '97-ben bevonással, tehát úgy, hogy egy parlamenti bizottság, plusz a Magyar Labdarúgó Szövetség, plusz a rendőrség különböző szervei elkezdtek már ezt a munkát, hiszen ők már akkor is látták, hogy ez problémát jelent, és higgyék el nekem, hogy ez súlyos probléma! Hadd mondjak csak egyetlenegy példát! Nem egészen fél évvel... Tehát jelen pillanatban tiltva vannak ezek a pirotechnikai eszközök, ettől függetlenül használják a különböző sportpályákon és különböző mérkőzések alkalmával. Nem egészen fél évvel ezelőtt a Ferencváros új stadionjában egy ilyen pirotechnikai eszköz súlyos sérülést okozott egy kisgyermeknek. Jelen pillanatban is használják tehát ezeket az eszközöket, és úgy használják a szurkolók, hogy fogalmuk sincs arról, hogy adott esetben amikor beindítják azokat - és amikor beindították, akkor már egy leállíthatatlan folyamat veszi kezdetét -, milyen hatást fognak kiváltani. Erre több példa volt egyébként mérkőzéseken, amikor nem rossz szándékkal használtak mondjuk különböző pirotechnikai eszközöket, de azoknak olyan hatása volt, hogy utána mondjuk állt a játék tíz percen keresztül, mert nem tudták, hogy akkora füstöt fog kibocsátani az, amit ők megvettek.

Éppen ezért vennénk mi elő egyébként - hiszen erre vannak példák, hogy hogyan használják a különböző országokban -, és megpróbáltuk olyan országok példáját előhozni, amelyekkel a magyar kormány jó kapcsolatot ápol, hiszen legújabb barátaiknál, az olaszoknál ez már nagyon régóta meg van oldva, hiszen Olaszországban a pirotechnikai eszközöket úgy lehet használni, hogy az adott szövetség bocsát ki pirotechnikai eszközöket, azokat lehet legálisan megvásárolni, és azokat lehet legálisan használni. Ez azt eredményezi, hogy azoknak a pirotechnikai eszközöknek, amelyeket a szurkolók megvásárolnak, tudni lehet a hatását, hogy milyen hatást fognak kiváltani, tehát hogy mekkora a füstje, veszélyes vagy nem veszélyes az, hiszen veszélyeseket nem fognak árulni, és ezeket lehet használni a stadionokban, minden mást tiltanak. Mi is azt szeretnénk, hogy Magyarországon amit a Magyar Labdarúgó Szövetség bevizsgáltat, a Magyar Labdarúgó Szövetség forgalmaz, azokat a pirotechnikai eszközöket lehessen használni, más pirotechnikai eszközöket viszont ne, azok továbbra is legyenek tiltva. Van egy másik példa is, amely szintén a kormány egy jó barátjához kapcsolódik, a lengyel példa. Lengyelországban ez teljesen másképp van, Lengyelországban egyszerűen lehet használni bármilyen pirotechnikai eszközt, és egyébként nagyon jó hangulatú mérkőzések is vannak.

Én azt szeretném kérni önöktől, hogy mivel - még egyszer mondom - részletek nincsenek ebben az országgyűlési határozatban, csupán a

lehetőséget adjuk meg a kormánynak, és nem is szeretnénk mi megmondani, hiszen a magyar kormány joga és lehetősége is, hogy a Magyar Labdarúgó Szövetséggel leüljön, és tárgyaljon erről, ráadásul nem kerülne ki teljesen a kormány kezéből a döntés még a Magyar Labdarúgó Szövetségnél sem, hiszen mint jól tudjuk, minden egyes sportági szakszövetségben jelen vannak a fideszes képviselők akár vezetői szinten is, itt is Bánki Erik szakemberként jelen van a Magyar Labdarúgó Szövetség elnökségében, tehát még ott is rálátással lennének ezekre a helyzetekre. Mi azt szeretnénk, és ez csak ajánlat, és ez nincs is benne itt a határozatban, csak én jegyzem meg, azt szeretnénk, hogyha mondjuk a Magyar Labdarúgó Szövetség lehetővé tenné a klubok részére, hogy ők engedélyezzék és használhassanak pirotechnikai eszközöket, és majd az adott klubok el tudják dönteni, hogy őket, az ő szurkolóikat érdekli ez a lehetőség, vagy nem érdekli ez a lehetőség, és a kluboknál is elég nagy ráhatása lenne a jelenlegi kormánypártnak, hiszen szinte az összes NB I-es klubnál jelen vannak, és önök vagy az önök képviselői vezetik ezeket a klubokat.

Én tehát úgy gondolom, hogy ez egy teljesen jó kezdeményezés, higgyék el nekem, hogy semmilyen rossz szándék nincs benne, ráadásul - még egyszer mondom - egy előremutató dolog, és egy olyan dolog, amit Orbán Viktor meg is ígért kategorikusan a 2018-as választások során. Kérem tehát, hogy támogassák ennek az országgyűlési határozatnak a tárgysorozatba-vételét, azért, hogy vitatkozhassunk róla, és azért, hogy az első lépést megtehessek egy olyan hosszú úton, amely hosszú útnak a végénél, remélem, Magyarországon majd legálisan lehet hangulatfokozó eszközöket használni egy-egy labdarúgó-mérkőzésen, hogy minél jobb hangulat legyen a magyar stadionokban. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Ki kíván hozzászólni? *(Jelzésre:)* Vinnai képviselő úr, parancsoljon!

Hozzászólások

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Hangulatról volt szó az elején, hogy jó hangulat. Jó hangulathoz jó foci is kell, ezt tudjuk mindannyian, és ne vegye szerénységnek, de annyit hadd mondjak el - tényleg sokan értenek ehhez a sportághoz ebben az országban -, hogy magam olimpikon vagyok labdarúgásban, diákolimpiát nyertünk még, régen volt, de igaz volt *(Derültség.)*, igazolt játékos is voltam, és én azt gondolom, hogy erről érdemes lenne beszélgetni, hogy hogyan lehetne egy kicsit a magyar focit följebb hozni. A hangulat pedig azt jelenti, hogy van, amikor 61 néző van, én elmentem augusztus 11-én a Kisvárdá-Ferencváros meccsre, nyitó meccsre, ott 2795-en voltak, azért tudom pontosan, mert ennyi a stadion befogadóképessége; Kisvárdán egy nagyszerű létesítmény készült el, NB I-es csapata van, és úgy gondoltam, hogy megnézem, már csak azért is, mert a Fradit mindenhol, ahol tudom, megnézem.

Egyet szeretnék önnek mondani: a jelenlegi jogszabályi keretek között is elmondható, hogy pirotechnikai eszközök használata lehetséges, mégpedig a következőképpen, mert ezt egy kormányrendelet szabályozza: hogyha van olyan pirotechnikai vállalkozás. Nem magánszemélyeknek van meg a lehetősége - mert ön is említette azt a sajnálatos tragédiát, amikor egy gyermek kezében felrobbant egy Ferencváros-mérkőzésen a petárda -, mert az

önveszélyes és közveszélyes, önveszélyes magára az egyénre, hogyha nem szabályozott keretek között használjuk, és közveszélyes, mert a körülötte lévők is megsérülhetnek, és nekünk, legalábbis én úgy gondolom, nem tudom, hogy mások hogyan gondolják, a minimálisra kell csökkenteni, lehetőleg nullára kell csökkenteni, hogy ilyen sérülések történjenek. Visszatérve a pirotechnikai eszközök használatára, pirotechnikai vállalkozás... Bejelentési kötelezettség van tehát a rendőrség számára, nem magánszemély, hanem vállalkozás ezt megteheti, és szabályozott keretek között lehet használni. Sőt vannak olyan pirotechnikai eszközök, ahol nincs kémiai reakció, mit tudom én, bányászlámpa, lézershow, bizonyos dolgok; lehet, hogy ezek nem olyan hatásúak, én még ezt is el tudom képzelni, de ilyen pirotechnikai eszközök is léteznek.

Éppen ezért a jelenlegi jogszabályi környezetben szerintem nincs szükség változtatásra. Lehet a hangulatról, a magyar fociról beszélni, meg hogy ki hogyan akarja a hangulatot javítani, szerintem jó foci kell hozzá, voltam olyan stadionban, ahol nem voltak pirotechnikai eszközök, mégis kiváló volt a hangulat, ez Magyarországon is így van, vagy akár külföldön is így van. A lényeg, és nekem ez a fontos, hogy a szurkolók, akik eljönnek egy labdarúgó-mérkőzésre, és élményt akarnak, azok biztonságban legyenek. A jelenlegi jogszabályi keretek ezt előteremtik vagy ezt biztosítják. Én úgy gondolom, hogy ezért ez a javaslat, ami tényleg konkrétumokat nem is tartalmaz, csak egy irányt akar kijelölni, jelen pillanatban nem támogatható.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Farkas képviselő úr, ez hozzászólás, nem pedig zárszó lesz, ugye?

FARKAS GERGELY (Jobbik): Igen.

ELNÖK: Jó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Tudjuk nagyon jól, hogy önök mennyire felnéznek a miniszterelnökökre, ezért én azt mondom, hogy tegyék ezt most is. Én tehát tiszteletben tartom Vinnai Győző véleményét, de a miniszterelnökük másképp látja ezt a helyzetet, ő maga nyilatkozta, hogy szeretne ilyen téren előrelépést, mert fontosnak tartja azt, hogy a pirotechnikai eszközök okozta hangulatfokozásra egy mérkőzésen szurkolók között lehetőség legyen. Én most mindösszesen csak ennyit kérek, hogy tekintsék mérvadónak az ő szavait, máskor is megteszik ezt, kérem, hogy itt is tegyék ezt, mert ő láthatóan nincs megelégedve a jelenlegi szabályozással. Tehát nem szeretném, hogy önöknek itt problémájuk legyen abból, hogy esetleg a saját miniszterelnöküknek ellentmondanak, kérem ezért, hogy támogassák ezt a javaslatot *(Dr. Vinnai Győző közbeszól. - L. Simon László: Fontos szakmai érv! - Közbeszólások és derültség a kormánypárti képviselők sorában.)*, és ezáltal a biztonságot is tudják támogatni, hogy biztonságosabb keretek között lehessen *(Dr. Vinnai Győző: Meg is ijedtünk!)* pirotechnikai eszközöket használni.

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(Jelzésre:)* Szabó Szabolcs képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (LMP): Köszönöm szépen a szót. Én nem vagyok meg voltam sem olimpikon, sem diákolimpikon, én csak az egyetemi nyílt

bajnokságban játszottam (*Dr. Vinnai Győző: Az is jó!*), meg természetesen nézni is szeretem a focit, azt hozzá kell tenni. Teljesen egyetértek azzal, amit Vinnai Győző mondott, ahhoz, hogy jó hangulat legyen egy stadionban, meggyőződésem, hogy jó foci kell, akkor lesznek nézők, és nagyon jó hangulat lesz. Ha valaki pirotechnikai eszközt akar látni, szerintem menjen tűzijátékra, annak ott a helye, szépen elkülönítve. Én mindig is veszélyesnek tartottam, hogyha tömegbe bárki is bevisz bármilyen pirotechnikai eszközt, mert ami felrobbanhat, az felrobban, ami füstölni tud, az füstölni tud. Én, megmondom őszintén, mindig nagyon idegesítőnek tartottam, amikor a füst bejön a pályára, és akkor úgy álldogál mindenki, a játékosok megfáznak szerencsétlenek, ha mondjuk az éppen hideg időszakban van, én meg marhára unatkozom, mert nem a meccs megy, hanem a füstre várunk, hogy a szél átfújja, ami ezekben a fantasztikus új stadionokba úgy be tud ülni a tető miatt, mint annak a rendje. Most arról nem is beszélve, hogy én gyakran látom a B-középnek nevezett szurkolótábor tagjait, ahogy erősen illuminált állapotban próbálnak meg ezekkel az eszközökkel szórakozni, az különösen veszélyes tud lenni.

Persze azt én értem, amit a képviselő úr mond, hogy ezt nagyon jól lehetne szabályozni, és akkor majd biztonságos meg nem robbanó meg nem füstölő eszköz kerül oda, bár mondjuk ez a pirotechnikai eszközöknek a lényege, hogy füstöljenek meg durranjanak meg világítsanak, csak pont a Ferencváros esete kapcsán - a képviselő úrnak erről több információja van, mint nekem, de azért annyit én is tudok, hogy - tipikusan úgy történt mindig is, hogy a biztonsági szolgálat csempészte be ezeket a teljesen szabálytalan eszközöket, és osztotta szét a B-közép-szurkolók között (*Közbeszólások a kormányparti képviselők részéről.*), miközben nem lehetne bevinni, és nyilván pont ugyanezt csinálnák akkor is, hogyha előírnánk, hogy csak ezt a fajtát lehet használni, biztos, hogy ilyet vinnének be, mert ez hangosabb meg jobban füstöl. Szerintem a stadion előtt, egy ilyen szabadtéren, miközben megy a meccs, ott durrogtassanak, az be is hallatszik, de a füst nem megy be, én ezt támogatnám inkább. Köszönöm szépen. (*Közbeszólások.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további hozzászólási szándék? (*Senki nem jelentkezik.*) Nincs. Zárszóra megadom a lehetőséget Szilágyi képviselő úrnak. Parancsoljon!

Szilágyi György zárszava

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. Az előző napirendi pontnál láttam tényleg, hogy szakmai vita próbált meg kibontakozni, én nagyon sajnálom, hogy itt nem sikerült egy szakmai vitának kibontakoznia. Ez nem az önök hibája egyébként, mert mindenki sportolhat, én is sportoltam - akkor már elmondom, hogy 11 évig a Ferencváros labdarúgója voltam, van két bajnoki címem is még különböző korosztályos csapatokkal -, a probléma csak az, hogy ez nem arról szól, hogy a pályán ki milyen eredményt ért el, hanem az a kérdés, hogy hányan voltak önök közül szurkolótáborban. Én igen, sajnos énszerintem önök pedig nem (*Dr. Vinnai Győző: Ez nem igaz! Nem igaz!*), merthogy akkor nem hangozhattak volna el olyan mondatok, mint amik Szabó Szabolcstól is (*Dr. Vinnai Győző: Ja, az más!*), hogy majd kint, a stadion előtt, meg hogy durrognak meg világítanak. Meg egyébként Vinnai Győzőnek is azt mondom, aki azt mondja, hogy petárdák, hogy, tisztelt képviselő úr, a 90-es évek közepe óta a magyarországi

stadionokban petárdák nem durrognak. Volt közöm hozzá, hogy a petárdák megszűnjenek egyébként a lelátón, tényleg elég sok közöm volt hozzá, hiszen a petárda valóban egy olyan eszköz volt, amely veszélyt jelentett mind a játékosokra, mind a szurkolókra, és azt egyébként a szurkolók szüntették meg saját maguk között, rövidebb idő alatt egyébként, mint amennyi idő alatt egy-egy ilyen törvényjavaslatot végig lehetne tárgyalni. De nem is ez a lényeg.

Én azt szeretném, hogy ezt a kérdést tényleg ne egy bizottságban és országgyűlési képviselők döntsék el, hiszen - most ezt komolyan mondom - ettől senki nem kevesebb, hogy mondjuk nem volt szurkolótáborban, csak egyszerűen ez egy olyan kérdés, amit hadd döntsenek már el szakemberek, hadd döntsenek el olyanok, akik benne vannak a labdarúgás világában, hadd döntsék el mondjuk a Magyar Labdarúgó Szövetségnél, és esetleg még az is lehet, hogy a Magyar Labdarúgó Szövetség annyira körültekintő lenne, hogy bevonna különböző szurkolói csoportokat, a szurkolókat magukat, akiket érint ez a kérdés, és velük együtt dolgoznának ki valami olyan lehetőséget, ami jó lenne a Magyar Labdarúgó Szövetségnek, jó lenne a kluboknak, jó lenne a szurkolóknak is. Hozzáteszem egyébként, hogy ez még akár egy bevételi forrás is lehet az adott szövetségnek, hiszen Olaszországban ez egy óriási bevételi forrás az adott szövetségnek. Én tehát csak azt kérem önöktől, hogy adják meg a lehetőséget arra, hogy ezzel a kérdéssel szakemberek foglalkozzanak, ennek a kérdésnek az első lépése csak az, hogy itt egy országgyűlési határozatot hozunk.

Arra, hogy most önök hogy gondolják, hogy ez jó irány-e, vagy nem kellene, képviselőtársaim - és főleg a fideszesekhez szólok -, ezt az irányt nem én határoztam meg, hanem a jelenlegi fényes tekintetű vezető, Orbán Viktor, Orbán Viktor mondta azt, hogy ez a jó irány, változtassunk ezen! Önök tehát most, jelen pillanatban azzal az iránnyal próbálnak szembemenni, amit az önök vezetője, a labdarúgást nagyon-nagyon szerető és nagyhatalmú Orbán Viktor határozott meg 2018-ban, még egyszer mondom, a diósgyőri szurkolókkal való találkozása során. Tehát ne gátolják meg Orbán Viktort abban, hogy az ígéretét teljesíteni tudja a magyar választópolgárok felé, amit a választások előtt ígért, kérem önöket, hogy Orbán Viktorra való tekintettel is támogassák ezt az országgyűlési határozati javaslatot, én meg is értem, hogyha esetleg Szalai Szabolcs éppen ezért nem támogatja (*Szabó Szabolcs felemeli a névtábláját.*), de mi úgy gondoljuk, hogy Orbán Viktornak a... Bocsánat, igen, elnézést kérek, tényleg nem direkt volt, Szabó Szabolcs, igen, többször is rosszul mondtam képviselőtársamnak a nevét, elnézést kérek, nem direkt volt! Tehát meg is értem, hogyha ellenzéki képviselőként éppen ezért mondjuk ő nem támogatja ezt az országgyűlési határozatot, hiszen Orbán Viktor jelölte ki ezt az irányt, de mi konstruktív ellenzékként úgy gondoljuk, hogy ezeket a javaslatokat, amelyeket még akkor is, hogyha Orbán Viktor mondta, még akkor is, hogyha ez egy kormánypárti javaslat, egy ellenzéki képviselőnek, egy konstruktív ellenzéki képviselőnek támogatnia kell, sőt be is kell hoznia egy bizottság elé, hogy azt kérje önöktől, hogy vegyék tárgysorozatba. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Legközelebb... (*L. Simon László: Én elbizonytalanodtam most! - Derültség a kormánypárti képviselők sorában.*) Legközelebb, javasoljuk, nyerje meg Orbán Viktort társelőterjesztőnek (*Derültség.*), és akkor menni fog a dolog. (*Derültség.*)

Határozathozatal

Elhangzott a zárszó. Aki támogatja Szilágyi György és Farkas Gergely képviselő urak javaslatát, kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* 2 igen. Aki nem? *(Szavazás.)* 10 nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás. Nem vettük tárgysorozatba.

Köszönjük szépen. *(Szilágyi György: Köszönöm, további jó munkát! - Szilágyi György távozik az ülésről.)*

A demokrácia helyreállítása érdekében a Lex CEU eltörléséről szóló T/1496. számú törvényjavaslat (Dr. Tóth Bertalan, Bangóné Borbély Ildikó (MSZP), Burány Sándor (Párbeszéd), dr. Gurmai Zita, dr. Harangozó Tamás, dr. Hiller István (MSZP), dr. Mellár Tamás (Párbeszéd), dr. Molnár Zsolt, dr. Varga László, Hiszékeny Dezső (MSZP), Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd), Korózs Lajos, Kunhalmi Ágnes, Mesterházy Attila, Molnár Gyula, Szabó Sándor (MSZP), Szabó Timea (Párbeszéd), Tordai Bence (Párbeszéd), Tóbiás József, Tóth Csaba (MSZP) képviselők indítványa)

Következik a demokrácia helyreállítása érdekében a Lex CEU eltörléséről szóló törvényjavaslat. Nagyon sok aláírója van, ki fog szólni? *(Jelzésre:)* Hiller képviselő úr. Parancsoljon!

Dr. Hiller István szóbeli kiegészítése

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP) előterjesztő: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A politikai véleménykülönbség ebben az ügyben továbbra is fennáll, ez nem újdonság, mióta önök a nemzeti felsőoktatási törvényt abból a célból, amit most nem kívánok részletezni, mindannyian ismerjük, beterveztették, ez változatlan. Ami változott, azt viszont - minthogy mégiscsak a Magyar Országgyűlés szakmai bizottságában ülünk - szakmai alapokon kívánom a társaim képviselőit is elmondani, és szívesen várom a véleményüket ezzel kapcsolatban. A vitának a politikai részét, azt az első körben megspórolnám, ha önök nem visznek bele, akkor nem megyek bele, ha belevisznek, akkor belemegyek.

Magyarul a következő előterjesztéssel szeretnék élni: mióta nem beszéltünk erről a kérdéstről, történt egy lényeges szakmai változás, a magyar kormány nevében a külügyminiszter úr Indiana államban a neves Notre Dame Universityvel aláírt egy megállapodást. Én ezt az aláírást, megállapodást kimondottan üdvözlöm, számos kitűnő, a saját tudományterületemről ismert professzor van ott a Notre Dame Universityn, ezen kívül számos magyar professzort szívesen fogadott, tehát az helyes dolog, hogy egy ilyen neves egyetemmel egy magyar felsőoktatási intézmény a kormány miniszterének a szignójával kapcsolatot létesít, teljesen rendben van. Van egy másik neves felsőoktatási intézmény, történetesen nem Indiana államban, hanem New Yorkban, a Bard College. A Bard College-ről, a történetéről nem kell hogy mindenki részletesen tudjon, annyit szeretnék feleleveníteni, hogy az 1860-as években, tehát amerikai értelemben régen alapított felsőoktatási intézmény, valóban a legkülönbözőbb tudományágak világhírű professzorait nevelte, illetve tartotta oktatóként. Nekünk magyaroknak annyi pluszközünk van hozzá, hogy 1956 után, egészen pontosan 1957 februárja és 1959 júniusa között több mint 320 olyan magyar fiatalot fogadott egyetemistává, akik a

forradalomban részt vettek, és vagy a részvételük, vagy a berendezkedés miatt elhagyták Magyarországot; a Bard College nyújtott nekik lehetőséget, ott elvégezték az egyetemet, diplomát szereztek, és úgy új hazájukban, az Egyesült Államokban, mint bárhol máshol a világon Ausztráliától Nyugat-Európáig kitűnő művelői lettek a tudományuknak. Magyarország és a Bard College kapcsolata tehát nem az elmúlt hónapokra, évekre tehető.

A Közép-európai Egyetem, illetve a CEU az előbb említett Bard Collegedzsal formális megállapodást kötve 2017 óta teljesen akkreditált, bejegyzett tevékenységeket folytat. Oktatási és jogi értelemben semmi, de semmi különbség nincsen a Notre Dame Egyetem és a Pázmány Péter Egyetem, a Bard College és a CEU megállapodása között, semmi. Kétségtől, az egyik Indiana államban van, a másik New Yorkban, de ismerjük el, hogy az Egyesült Államok berendezkedése ezt a kettőt egyenrangúvá teszi jelen szempontból! Feltételezem, hogy nem csak Indiana állammal lehet magyar egyetemnek ilyen megállapodást kötni. Magyarul: sem jogi értelemben, sem az adott intézmény felsőoktatási, nemzetközi és adott állambeli elfogadottsága tekintetében az éadta egy világon semmilyen különbség nincsen a Bard College és a Notre Dame University között. Az egyikkel kötött megállapodását egy magyar felsőoktatási intézménynek örömmel üdvözli a magyar kormány, és egyébként én, illetve mi is, nagyon rendben van, kössenek még többet, a másikat nem hajlandóak aláírni, miközben szakmailag és jogilag - még egyszer mondom - teljesen ugyanaz.

Azt szeretném felvetni, hogy ezt a kérdést vitassuk meg. Azt javaslom, hogy, kérem, ismerjék el, hogy az előbb elmondott és az utóbb elmondott két példa teljes mértékben analóg, sőt azonos. Ezért a beadványunk, miszerint a módosított felsőoktatási törvény, amellyel - még egyszer mondom -, nem értünk egyet, de kénytelenek vagyunk elfogadni, minthogy önök vannak többen, azt azonban ép ésszel már valóban nem lehet elfogadni, hacsak nem hoznak más érvet, de akkor azt tessék elmondani, hogy az egyik szövetségi állammal kötött felsőoktatási intézménnyel való megállapodást, azt a magyar kormány elismeri, majd a jogi és oktatási szempontból teljesen ugyanolyan másik szövetségi állammal, illetve szövetségi állam rangú várossal kötött megállapodást nem; mi ezért azt javasoljuk, hogy ezt tessenek szíves lenni visszavonni, mert a nevetségesség és a szakmai botrány közös halmazat. Szeretném, hogyha mentesítenék az országunkat ettől, ami természetesen messze túllépett egy hagyományos felsőoktatásitörvény-módosítás keretein. Ez a szakmai érvünk, nagyon szeretném, hogyha erre a szakmai kérdésre válaszolnának; amint említettem, a politikai véleménykülönbség értelemszerűen fennáll, és vélhetően fenn is marad közöttünk.

Amennyiben lehetővé teszi a tisztelt bizottság, akkor ezt az Országgyűlés plenáris ülése előtt meg lehet vitatni, de hogyha szabad kérnem - és nem tudom, hogy ilyen javaslattal élhetek-e -, akkor tisztelettel kérem, hogy a szakmai érveimre először szakmai érveket tessenek szíves lenni mondani, ha gondolják, hogy utána a bizottság keretein belül, amely ugyan szakbizottság, de mégiscsak politikusok vagyunk, politizálni akarunk, akkor tessék szíves lenni azt is elmondani, szívesen állok elébe, de a vélekedésünk és a beadványunk az előbb elmondottakra vonatkozik. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Ki kíván hozzászólni? *(Jelzésre:)* L. Simon képviselő úr, parancsoljon!

Hozzászólások

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Bár a miniszter úr itt arra szólított fel bennünket, hogy szakmai alapon vitázzunk, de maga a vita alapvetően politikai természetű. Önmagában már abból is látszik, hogy politikai természetű a vita, hogy ezt a kérdést most már isten tudja hányadszor hozzák vissza, és maga az előterjesztés címe is erősen politikailag túlfűtött, hiszen a demokrácia helyreállításáról beszél, arról, hogy ezt a törvényjavaslatot annak érdekében kell elfogadni, hogy a demokrácia helyreálljon Magyarországon. Önmagában már a cím erősen sértő, hiszen a demokrácia, köszöni szépen, abszolúte jól van és rendben van Magyarországon, van-e más ékes bizonyítéka ennek, mint hogy itt vagyunk, vitatkozunk, és hogy az ellenzék egy ilyen, egyébként abszurd címmel nyújt be törvényjavaslatot a Magyar Országgyűlés elé? Magyarországon demokrácia van, Magyarországon véleményszabadság van, véleménypluralizmus van, értéklpluralizmus van, és hála a jóistennek ebbe az is belefér, hogy különbözőképpen gondolkodunk a magyar felsőoktatási intézményrendszer helyzetéről, állapotáról és jövőjéről.

Én arra szeretném figyelmeztetni tisztelt képviselőtársaimat, hogy ez a törvényjavaslat valójában semmi mást nem céloz, mint hogy a 2017. április 11-ét megelőző állapotot rekonstruálja, tehát szinte szó szerint azt hozza vissza, hogy a korábbi felsőoktatási törvénynek a szövege legyen benne a mostani, hatályos szövegváltozat helyett - azt is mondhatnám, hogy ez olyan túl nagy kreativitásról nem ad tanúbizonyságot -, miközben egyébként az élet a törekvéseink nagy részét igazolta, és látszik az, hogy azok a félelmek és hiedelmek, amelyek itt megfogalmazódtak, ilyen babonás félelmek, azok nem voltak igazak; az utóbbi időszakban újabb külföldi egyetem telepedett meg Magyarországon, tehát a magyar szellemi közeg kifejezetten vonzó a külföldi tudományos világ számára.

Képviselőtársaim, gondolom, tudják azt, hogy azt a szöveget, ami előttünk fekszik, azt már gyakorlatilag négy különböző formában próbálták ellenzéki képviselőtársaink a Ház elé hozni, majdnem hogy szó szerint megegyező tartalommal. 2017. április 13-án T/15071. irományszámon nyújtották be képviselőtársaink a javaslatukat, aztán 2017. május 22-én T/15761. irományszámon, az előzőt a házelnök visszautasította, az utóbbit nem tárgyaltuk. Aztán 2017. augusztus 2-án még egyszer kísérletet tettek erre T/16761. irományszámon, ott rendkívüli ülést is kezdeményeztek képviselőtársaink, ami, mint emlékszünk rá, nem volt határozatképes, nyilvánvalóan nem ültünk fel a provokációnak. Majd T/17873. irományszámon 2017. október 16-án nyújtottak be újra javaslatot, amelyet szintén nem tárgyaltunk.

Szerintem el kellene fogadni azt, hogy a kormánypárti képviselők nem akarnak visszatérni a 2017. április 11-ét megelőző felsőoktatási törvény szövegéhez, ugyanakkor szerintem az, amit a miniszterelnök nem olyan régen nyilatkozott a CEU-val kapcsolatban is, újságírói kérdésre válaszolva mondta el, hogyha jól emlékszem, hogy a CEU egyébként kifogástalanul működik Magyarországon, és hogy a működése nincsen veszélyben, és ha jól emlékszem, a strasbourgi vitában is felvetődött a CEU kérdése, ahol a miniszterelnök úr a CEU honlapjáról idézett a Strasbourghban megjelenő európai parlamenti képviselőknek, ami tulajdonképpen arról szólt, hogy a

CEU önmagát és önmaga helyzetét miképpen látja jelen pillanatban, ez most volt, két héttel ezelőtt vagy körülbelül másfél héttel ezelőtt volt a miniszterelnök úr Strasbourgban az elhíresült Sargentini-jelentés vitáján, ahol ez szóba került.

Én azt gondolom, hogy nincs okunk az aggodalomra. Sokan vagyunk a polgári táborban is, akik egyébként a CEU-nak sok-sok érdemét ismerik el, nem érdemes - nem érdemes! - politikai szintre terelni ezt a vitát. Énszerintem az ellenzék, miközben Hiller miniszter úr itt szakmai vitát vár tőlünk, alapvetően már a vita folyamatos napirenden tartásával is átpolitizálja a kérdést, szakmainak álcáz egy olyan, alapvetően politikai természetű vitát, ami csak az indulatok gerjesztésére és nem az indulatok megnyugtatóására alkalmas. Úgyhogy én a magam részéről azt javaslom, hogy ezt az előterjesztést ne vegyük tárgysorozatba. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ki kíván hozzászólni? *(Jelzésre:)* Szabó Szabolcs. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (LMP): Köszönöm szépen. Annak nagyon örülök, hogy teljes mértékben úgy látszik, hogy akkor most már mindenki elismeri, hogy a Közép-európai Egyetem milyen fontos és meghatározó munkát végez Magyarországon. Egyébként az eredeti napirendi javaslat szerint a magyar tudomány általános helyzetéről meg az MTA-ról lett volna egy beszámoló - majd visszatérünk, gondolom, az egyebek napirendi pont kapcsán arra, hogy akkor ezt mikor pótoljuk be -, és mivel ez eredetileg rajta volt még tegnapig a napirendi javaslaton, készültem, és akkor például elolvastam ezt a beszámolót, amit megkaptunk Lovász Lászlótól. A bevezetőben vagy előszóban van egy ilyen mondat, hogy: „Az említett tudományos aranyérmeket szinte kivétel nélkül néhány MTA-kutatóintézet és a Közép-európai Egyetem szállította.”, eddig az idézet. Itt az ERC-pályázatokról van szó, amelyeknek, ha jól emlékszem, az újonnan csatlakozó országokat tekintve valami 40 százalékát hoztuk el, az ERC-pályázatoknak, tehát majdnem minden másodikat, és, mondom, az MTA-kutatóintézetek meg a Közép-európai Egyetem. Tehát akkor örülök annak, hogy ebben egyetértés van úgy taxatívén, hogy ez egy jó egyetem.

Azon mindig meglepődöm, amikor azt próbálják kormánypárti képviselőtársaim elmondani, hogy milyen jól működik az egyetem, és semmi nem veszélyezteti, merthogy ugye a törvény szövegéből az következik, hogy ha ezt a szerződést nem írják alá, akkor nem fog tudni felvenni hallgatót. Akkor ezt nem értem, hogy akkor hogy van. Mert most akkor vagy kell szerződés, vagy nem kell szerződés. Mert ha azt mondják, hogy nem kell, és tök jól működhet a jövőben is, akkor felejtjük el az egészséget, és rendben van, bár ez nem felel meg a törvény szövegének sajnálatos módon. Tehát akkor vagy a törvényt kell megváltoztatni, vagy akkor döntsenek úgy, hogy akkor a törvények nem vonatkoznak bizonyos intézményekre, ezt el kéne dönteni.

Az kétségtelen tény egyébként, hogy a magyar felsőoktatás presztízsének összességében ez az egész ügy károkat okozott, tehát hogy ezt az egész CEU-ügyet kivetítik az egész magyar felsőoktatásra. Nyilvánvaló, hogy erről érdeklődnek külföldi kollégák folyamatosan, hogy mi a jóisten folyik nálunk, és ez nem teszi lehetővé egyébként a nyugodt, kiegyensúlyozott munkát, miközben van elég problémánk a hazai felsőoktatásban, például ebben a beszámolóban is elég komoly kritikákat fogalmaz meg az MTA a

magyar felsőoktatással kapcsolatban, leírja, hogy csökken az oktatóknak a száma és az aránya, hogy csökken a hallgatók aránya, és bele van írva az, hogy egyébként demográfiai okokkal nem magyarázható módon csökken a hallgatóknak az aránya, és még hosszasan sorolhatnám. Valószínűleg ezzel kéne inkább foglalkoznunk, csak sajnos nem tudunk, mert mindig elviszi a felületet az, hogy a CEU elleni harc kavarja a hullámokat - teljesen feleslegesen. *(Farkas Gergely távozik az ülésről.)* Valószínűleg célszerű lenne megkötni ezt a szerződést, és akkor normálisan tudnánk működni. *(Simon Róbert Balázs távozik az ülésről.)*

Azt meg talán nehéz az ellenzéki képviselőkre rátolni, hogy mi tehetünk arról, hogy ez a probléma van, és mi hozzuk fel újra meg újra. Ezt a helyzetet önök teremtették, nekünk meg az a dolgunk, hogy ezt visszahozzuk újra meg újra a napirendre, mert ez probléma, és ezt meg kell oldani, ez nem normális dolog, ami itt folyik. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további hozzászólási szándék? *(Jelzésre:)* L. Simon képviselő úr, parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt elnök úr, csak azért reagálok gyorsan Szabó Szabolcs képviselőtársam hozzászólására, hogy ne nyissunk meg egy teljesen fölösleges és parttalan vitát majd az egyebeknél, és hogy lehetőleg ennek a törvényjavaslatnak a vitájánál se vitatkozzunk arról az akadémiai beszámolóról, amelyet ma nem tűztünk napirendre. Mi az elnök úrral tegnap is konzultáltunk, és tulajdonképpen azért tűnik helyes döntésnek az, hogy ma nem tárgyaljuk a Magyar Tudományos Akadémia beszámolóját itt a bizottságban, mert van egy valóságos vita jelen pillanatban az Akadémia és a kormányzat között, amely még nem jutott el egészen a nyugvópontjára. Azt gondolom tehát, hogy a helyes, hogyha egy ilyen helyzetben megvárjuk a vitás kérdéseknek a rendezését, nem lenne szerencsés, hogyha egy szakpolitikai értékelés során, amikor a szakbizottság az Akadémiának a beszámolóját értékeli, tulajdonképpen olyan politikai kérdésekről kezdenénk el beszélgetni vagy itt vitatkozni, amelyek nem tartoznak szorosan az Akadémia beszámolójához, hanem inkább a tudományos intézményrendszer jövőjével kapcsolatosak.

Zajlik a tárgyalás, illetve zajlanak egyeztetések részben a nyilvánosság mögött, részben a nyilvánosság előtt arról, hogy hogyan nézzen ki a magyar tudományos intézményrendszer, abból mi az, amit a magyar államnak finanszíroznia érdemes, kell, kötelessége, és a többi. Várjuk meg ezeknek a vitáknak, a kormányzat és az Akadémia közötti egyeztetéseknek a fejleményét, és utána, amikor már ettől kellő távolságot tudunk tartani, akkor hozzuk vissza az Akadémia beszámolóját a szakbizottság elé! Szerintem politikailag mindenképpen ez lenne a szerencsés.

Az pedig, hogy a Magyar Tudományos Akadémia éppenséggel a felsőoktatási hallgatói számokról mit állapít meg, azt meg érdemes összevetni a Központi Statisztikai Hivatalnak a számaival, érdemes összevetni a magyar fiatalság számával. Én már nagyon régóta mondom, hogy önmagában a felsőoktatásban tanulók számának a mértéke tulajdonképpen semmit sem jelez, semmit sem mutat meg, az elmúlt húsz évben a legértelmezetlenebb viták arról folytak, hogy akkor hány embert kell beiskolázni. Egyébként magunkat kergettük bele ebbe a fölösleges vitába, hogy minél több gyereket nyomjunk be a magyar felsőoktatásba, illetve nem számoltunk azzal, hogy éppenséggel

hogyan alakult a magyar társadalom növekedése vagy csökkenése. Én legalább ilyen fontos kérdésnek tartom azt, hogy beszélgethetnénk már arról, hogy hogyan jutottunk el odáig, hogy ma a magyar fiatalok több mint fele testvér nélkül nő fel egy családban, és aztán hogyha ezen elkezdünk gondolkodni, akkor nem csodálkozhatunk azon, hogy egyre kevesebben iratkoznak be felsőoktatási intézménybe, meg egyáltalán egyre kevesebb az a gyerek - már egyáltalán hogyha ez igaz, mert a KSH adatai nem ezt mutatják -, mert úgy egyébként az, hogy egyre kevesebb a gyerek, az egyértelműen meghatározza azt is, hogy mennyien akarnak vagy mennyien tudnak a felsőoktatásba bejutni.

Szóval szerintem ezt a vitát itt most ne nyissuk meg, és hogyha lehet, akkor az egyebeknél se, hanem várjuk meg azt az alkalmat, amikor az Akadémia beszámolóját vissza tudjuk hozni a bizottság elé - nagyon bízom benne, hogy erre minél hamarabb sor kerülhet -, és akkor érdemben fogunk tudni itt súlyos kérdésekről beszélgetni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e további hozzászólási szándék? *(Senki nem jelentkezik.)* Akkor zárszóra megadom a lehetőséget Hiller képviselő úrnak.

Dr. Hiller István zárszava

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP) előterjesztő: Tisztelt Bizottság! Nagyon köszönöm, hogy ilyen alaposan és szakmai mélységében megvizsgálták a Notre Dame University és magyar partnerintézménye, illetve a Bard College és a CEU által létesített kapcsolat analóg, hasonló, sőt azonos voltát, ez egy kimerítő és, azt hiszem, sokatmondó vita volt, kicsit izzadtam is, hogy hogyan gyűjtöm össze az erőmet a válaszádsra.

Hogyha ezt a szakmai vitát most kinkeservvel lezárjuk, akkor érdemes talán feleleveníteni, hogy kizárólag politikai okból hozták ezt a törvénymódosítást. Semmilyen, de semmilyen szakmai indokuk nem volt a felsőoktatási törvény inkriminált módosítására, csak és kizárólag az, hogy önök politikai céltáblájuk közepébe helyezték Soros Györgyöt, ennek az egyetemnek az alapítója pedig ő. Az égadta egy világon semmilyen kifogásuk nem volt, olyannyira nem volt, hogy nemcsak saját párttársaik, hanem saját kormányuk köréből ösztöndíjasokat helyeztek el a CEU-ra, akiknek a tandíját, ösztöndíját fizették azért, hogy ott tanuljanak, és amikor meghozták a törvényt, még akkor is folyamatban volt két, a kormányzathoz tartozó, középvezetői státuszban lévő társuk tanulmánya a CEU-n, aminek a költségét önök fizették. Ennek alapján nagyon nehéz föltételezni, hogy nincs igazunk.

Azt, hogy egyébként a politikai véleménykülönbség fölülírja a szakmai észszerűséget, azt ezen - még egyszer hangsúlyozom - mély és beható szakmai vita alapján is alá lehet írni. Így aztán szavazzanak a lelkiismeretük szerint, a jegyzőkönyv megőrzi, és a leendő, jövőbeli kollégáink - merthogy az elnök úr is történész, meg én is - számára legalább biztosítottunk kutatási anyagot, hogyha másra nem is jó ez a mai beszélgetés. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Aki támogatja a T/1496. számon benyújtott törvényjavaslatot, kérem, kézfelemeléssel jelezze. *(Szavazás.)* 4 igen. Aki nem? *(Szavazás.)* 9 nem. Aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 1 tartózkodás. Farkas képviselő urat nem látom, ő

nincs itt. (*Ander Balázs: Igen, elment, dolga van.*) Akkor 1 tartózkodás mellett nem fogadtuk el, nem vettük tárgysorozatba. Köszönöm szépen.

Egyebek

Következik az egyebek.

Tisztelt Bizottság! Mindenkinék kiosztottunk egy ilyen javaslatot, hogy körülbelül mit látunk, mi vélelmezhető a mostani ülészakban. Természetesen az olyan témáknak a megtárgyalása kapcsán, amelyek előre tervezhetőnek tűnnek, is vannak az időponttal kapcsolatban kifejezetten komoly bizonytalanságok, hiszen ezek mind egyeztetés alatt állnak, és mindig annak függvényében tudjuk majd realizálni, hogy a másik fél időbeosztása lehetővé teszi-e azt, hogy az általunk tervezett időpontra tegyük, vagy másik időpontra. Ezek tehát ebből a szempontból képlékenyek és bizonytalanok. Valamint azt a részt sem tudjuk most még kiszámolni, hogy különböző szaktárgyi törvények milyen ütemben érkeznek be majd a parlament elé, és hogy azoknak a tárgyalási üteme és időbeosztása hogy és mint fog alakulni. Ezek tehát mind-mind bizonytalansági tényezőként szerepelnek.

Természetesen megkaptuk Szabó Szabolcs képviselő úr javaslatát is, a NAT-ra vonatkozó felvetését, ő ide Csépe Valériát és Bódis Józsefet javasolja meghívni; engedtessek meg annyi, hogy majd ez ügyben szintén szervezéstechnikailag meglátjuk, hogy kiket és hogy, mint sikerül. Valamint Lovász Lászlót javasolja még meghívni. Nincs kifogásunk ez ellen...

SZABÓ SZABOLCS (LMP): Ezt vissza is vonnám, mert látom, hogy itt benne van a beszámoló...

ELNÖK: Igen, igen.

SZABÓ SZABOLCS (LMP): ..., tehát azt visszavonom.

ELNÖK: Jó, tehát akkor ez nincs. Mert azt akartam mondani, hogy ha ez kifejezetten csak a tárgyalásokra vonatkozik, akkor nyilván úgy korrekt, ha meghívjuk a másik tárgyalófelet, de hogyha ezt akkor így visszavonja, akkor értelemszerűen... (*Szabó Szabolcs bólint.*) Jó.

Ezeket terveztük tehát. Nem gondoltunk túl sok előre prognosztizálható meghívandót betervezni, mert az eddigi gyakorlat mindig azt mutatta, hogy sajnos sokat terveztünk, keveset tudtunk realizálni vagy a parlament menetrendjéből fakadóan, vagy azért, mert a képviselők nem értek rá olyan elánnal. Inkább óvatosan tervezünk tehát, és hogyha menet közben felmerülnek olyan természetű kérdések, akkor megpróbáljuk azokat beilleszteni.

(*Gréczy Zsolt jelzésére:*) Észrevétel van, tessék parancsolni!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Azt szeretném hozzátenni, hogy további témajavaslatot tennék...

ELNÖK: Igen.

GRÉCZY ZSOLT (DK): ..., amennyiben ez lehetséges. Az egyik, hogy szerintem a bizottságnak meg kellene vizsgálnia a Sorsok Háza című projekt történetét, illetve az ott kialakult, most már lassan diplomáciai mélységű

konfliktust. (*L. Simon László: Na! Na!*) A Jad Vasem tiltakozása azért nyilván okozhat diplomáciai bonyodalmakat is. A másik pedig a Nagy Imre-szobor eltávolítása a Vértanúk teréről, ami, azt gondolom, szintén beleillik a bizottság hatáskörébe. Ez a két témát tehát mindenképpen javasolnám napirendre tűzni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A másodikra vonatkozóan annyit hadd jelezzek, hogy tervezzük Wachslér Tamás meghallgatását, és ahhoz a bizonyos Kiemelt Nemzeti Emlékhely Bizottsághoz tartozóan ez a téma értelemszerűen előhozható. Magyarán csak azt akarom tehát javasolni, hogy ezt ne külön tegyünk, hanem akkor már egy füst alatt meg tudnánk tárgyalni.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Esetleg további meghívottakat is érdemes lenne meghívni.

ELNÖK: Az már egy technikai és egyeztetési kérdés, csak azt szeretném javasolni, hogy ezt a témát akkor, ha lehet (*Gréczy Zsolt: Lehet!*), akkor ott kellene elővenni, és akkor nem kell külön időpontokat keresni rá, az mindig bonyolultabb. Köszönöm szépen.

A másik felvetésnél is meglátjuk, hogy kikkel és hogy tudunk egyeztetni, és hogy - még egyszer mondom - hogyan alakul a bizottság kötelező feladatvégzési menetrendje, ami alapvetően a törvényekhez kapcsolódik. Ezt a részét most még nem tudjuk. Azt tudjuk, hogy több szaktárgyi törvény benyújtását tervezik az illetékes tárcák, de hogy ezek mikorra jönnek be, és hogy azoknak a plenáris vitája, részletes vitája és egyebek hogy ütemeződik, azt egyelőre még nem látjuk.

Van-e további észrevétel vagy felvetés ezzel kapcsolatban az egyebek során? (*Senki nem jelentkezik.*) Ilyet nem látok.

Az ülés berekesztése

Akkor köszönöm szépen mindenkinek a megjelenést, további szép napot kívánok, a bizottsági ülést bezárjuk.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 02 perc)

Dr. Pószán László
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Molnár Emese